

לילדיך-דאג שיכירוהו!

החבלנים הוזעקו — הנה שנים מני רבים המסכנים יוסיים את חייהם כדי להציל את חיי הזולת. אפילו בידי מומחים שלמדו מקצוע זה במשך שנים, זוהי מלאכה מסוכנת ביותר. לא מומחה שינסה לפרק מנגנון עדין ורצחני זה — האסון מובטח לו. למעלה מימין: סמל חיל ההנדסה ממשש בדקר את החוט המפעיל את המוקש. משמאל: החבלן בודק את השטח בעזרת מגלה-מוקשים חשמלי. למטה: הרגע המסוכן — מנגנון-ההפעלה מפורק בידיים מאומנות.

כן, זהו סיפור מבויס. חבורת ילדים משחקת. מישהו מגלה מוקש. מישהו קורא לצבא. החבלנים מפרקים את המוקש.

סיפור מבויס. לולא היה מבויס, יתכן שהייתם רואים תמונה אחרת — שמונה גופות צעירים, מרוסקים. ולמחרת היום הכותרת בעתון, זו שכבר התרגלנו לה עד כי עינינו עוברת עליה מבלי להתעכב: כך וכך ילדים נהרגו, וכך וכך נפצעו.

בדאי היית מניח את העתון מידך באנחה של צער על החיים הצעירים שקופחו, והיית מוסיף אותם לרשימה הארוכה-ארוכה של חללי המוקשים. וכעבור יומיים-שלושה היית שוכח אותם, כשם ששכחת, כשם ששכחנו כולנו, את הילדים שנהרגו בחתך-הלימודים בירושלים, את השנים שחיפשו „אוצר“ בחורבות מאנשיה, ואת כל עשרות הילדים שנהרגו ממוקשים בשלושה החדשים האחרונים.

המלחמה נסתיימה. החיילים שבו לבתיהם ולמלאכתם. החבלנים שכחו זה מכבר את המוקשים שהניחו בסערת הקרבות ובהתרגשות הסכנה ללא תרשימים ודו"חים. אך המוקשים נשארו. נשאר המוות, זה הפוגע במפתיע, זה הנראה כה רחוק עד אשר בא בחטף.

ב-95% של המקרים הקרבות גם לא שמעו על קיומם של מוקשים. בעיניהם לא היו, אולי, אלא צעצועים. לכן חובתך היא — חובתך כאב, כמחנה, כידיד — לדאוג כי בניך, חניכך וחברייך ידעו את הסכנה ואת פניה. תלוש עמודים אלה ותלה אותם על קיר ביתך, בחדר-הלימוד, שיהיה לנגד עיני הילדים בכל עת. כי אין זה מספיק ללמד את בנך כיצד לחיות. עליך ללמדו להישמר ממות-שוא, ללא טעם ותכלית.

ואלה המוקשים האורבים לחייך

(לפי המספרים המסומנים בתמונות)

- מלכודת חשמלית ערבית פרימיטיבית:** דומה למלכודת עכברים. יש הרבה סוגים. אין להם צורה קבועה. אלא נוצרו לפי יד הדמיון של „חבלנים“ הערבים.
- מוקש אנטי-טנקי:** (ברייט מס' 5) טיפוס שהערבים השתמשו בו הרבה. אותן התכונות כמונ"ד (ראה מס' 6).
- מוקש קופץ:** (אנטי-פרסונל). מופעל כשנוגעים בחוט המתוח על פני האדמה והמחובר למנגנון ההפעלה. אחד המוקשים המסוכנים ביותר. מתפוצץ כשהוא בגובה חזה בן-אדם ומפזר רסיסים. טווח הפגיעה — 100 מטר.
- רמוניר ערבי:** צורה אחת מני רבות של רמוני יד ערביים. הכיפה שבראש הרימון היא לשם „פנטזיה“ בלבד. אולם הרימון עצמו מסוכן. עשוי נייר וקרסון, ומחובר בטרט בידוד.
- מוקשים מתוצרת בית:** התוצרת בלתי ברורה. יש הסבורים שהם מתוצרת מקומית לפי דוגמאות צרפתיות. טווח-הפגיעה — 20 עד 35 מטר.
- מוקש אנטי-טנקי:** (מונ"ד) יש טיפוסים שונים של מוקש זה. אף כי הוא מיוצר להפעלה תחת לחץ של 100 ק"ג ומעלה. מספיק משקל אדם כדי להפעילו. טווח פגיעה — 15 מטר.
- מוקש פרפר:** (גרמני) מושלך במספרים גדולים מאוירון. מופעל על ידי נגיעה קלה ביותר. טווח פגיעה — 30 מטר.
- מוקש נעל:** נראה כקופסת עץ פשוטה. בדרך כלל טמון באדמה ומופעל כשדורכים עליו. מספיק משקל של 5 קילו. טווח הפגיעה — 16 מטר.